

verne andrage 8—900 Millioner. Vor Status er altsaa god; selv om man tænker sig, at Staten skulde garantere for 120 Millioner, $\frac{1}{8}$ af det hele, saa vil det ikke betyde stort. Jeg er ganske sikker paa, at det ikke vil ske, man faar ikke 8—900 Millioner af de gamle Serie-Obligationer til at rende over i de ny for at blive solgte paa det franske Pengemarked saadan uden videre paa en Stud. Der er ikke noget at frygte for med Hensyn til Spøgelser.

Formanden: Folketingsmanden for Svendborg Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Deuntzer: Jeg vil fremhæve, at jeg ikke har sagt, i ethvert Tilfælde ikke ment, at den Fordel, der maatte kunne komme frem ved denne Lov, ikke vil komme Ejendomsbesidderne til gode, men jeg har sagt eller i hvert Fald ment, at den utvivlsomt ikke fuldt vil komme dem til gode, men at i hvert Fald en Del af det vil gaa til Kapitalisterne. Endvidere maa jeg gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at da jeg i Gaar omtalte, hvor ringe Beløbet var, var det under den Forudsætning, som jeg ogsaa tydeligt fremhævede, at man direkte vilde lade Ejendomsbesidderne faa den Difference, der kunde være Tale om. Nu, da jeg hører, at Meningen slet ikke er den, men paa almindelig forretningsmæssig Maade at gøre Opkøb, er det, jeg finder, at 120 Mill., skøndt det ikke er saa uhyre meget, vil have Betydning til at højne Kurserne. Jeg tror, at det ganske utvivlsomt vil have den Betydning, saa der er ikke nogen Modsigelse til Stede.

Det var endvidere min Mening just ikke at sige, at de 8 Gange 15 Millioner vare tilstrækkelige, men at jeg nok kunde forstaa, at den ærede Minister var bleven staaende ved det, da her var Tale om et første Forsøg. Men jeg gjorde tillige opmærksom paa, at det forekom mig, at for saa vidt man vilde indlade sig paa andet end at købe Kreditforeningsobligationer, skulde man lade de Beløb, der gaa dertil, ligge udenfor de 120 Mill. Jeg mente altsaa, at for saa vidt angaar Tiendeobligationer og Husmandskreditforeningsobligationer, kunde man lade Indkøbet af dem være et ekstra Tillæg. Dette var blot en Ide, jeg fremsatte, men det var ingeniunde saaledes, at jeg mente, man ubetinget skulde nøjes med de 15 Mill.

Den højtærede Finansministers Be-

mærkning om, hvorledes det gaar til paa Børsen, skal jeg ikke udtale mig om. Jeg maa nøjes med at sige, at det gaar ikke ganske saadan til, som den højtærede Minister mente. Enten driver man det forretningsmæssigt, og saa køber man til det, Folk ville sælge for, eller man gør det ikke. Men det andet, den ærede Finansminister talte om, vil sikkert i Praksis vise sig ikke at kunne lade sig udføre. Jeg mener vedblivende, at der ikke fra Hypotekbankens Øjemed vil kunne hentes nogen Indvending mod, at man forøger Direktørens Løn ved at give ham Tantieme.

Zahle: Det, det især var mig magtpaaliggende i de Bemærkninger, jeg fik Lejlighed til at fremsætte i Gaar, da Tiden var saa begrænset, var at pege paa, at man ikke maatte nære for store Forventninger om, hvilke Virkninger Gennemførelsen af det foreliggende Forslag i en Skikkelse som den, hvori det her foreligger, eller i en Skikkelse, der var nær op dertil, vilde fremkalde. Men i Dag har den højtærede Minister selv udtalt sig paa en saadan Maade, at min Frygt for, at Forventningerne overfor dette Lovforslags heldige Virkninger skulde blive alt for store, er betydelig forringet. At Forslagets Gennemførelse ikke vil gøre nogen Skade, er en Opfattelse, som jeg fuldstændig deler. Jeg mener ogsaa, at Forslagets Gennemførelse vil gøre nogen Nytte, men jeg fastholder den Opfattelse, at hvis man nærer store Forventninger om, hvad dette Lovforslag vil føre med sig, bliver man skuffet. Hvis Forslaget ikke forøges, er det jo kun en kort Tid, det kommer til at virke, og selv i den Tid, det virker, vil det ikke kunne medføre nogen betydelig Stigning i vore Kreditforeningsobligationers Kurser. Og det vil jo snart børe helt op, man bliver derfor nødt til at gaa videre; hvis ikke det hele skal vejres ganske bort, maa man gaa til det igen. Det, vi her gøre, er at baandlægge 15 Mill. Kr. fra Staten som Garanti, og den højtærede Finansminister siger da, at større er Statens Garantiforpligtelse ikke. Det kan jo være, at det er rigtigt, men det maa dog nøje undersøges, og det forekommer mig ogsaa at være nødvendigt direkte at udtale det, hvis det skal være saadan, thi det er klart, at hvis Hypotekobligationer virkelig skulle opnaa højere Kurs paa Paris' Børs, maa man bringe Crédit Lyonnais' Ledere den Opfattelse, at det er et statsgaranteret Papir, fordi det er jo Crédit Lyonnais, der kom-